

ת"פ 48453/10-14 - מדינת ישראל נגד ס א ל

בית משפט השלום בבאר שבע

03 פברואר 2015

ת"פ 48453-10-14 מדינת ישראל נ' א ל (עציר)

ת"פ 48461-10-14

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה

המאשימה
מדינת ישראל
ע"י עו"ד גנית אטיאס

נגד
הנאשם
ס א ל (עציר)
ע"י עו"ד אל טורי נימר

פרוטוקול

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג וכן ההיזק לרכוש במזיד.

על פי המתואר בכתב האישום המתוקן בתאריך 26.10.14, בשעות הערב, ברח'...ברהט, תקף הנאשם את אשתו (להלן: "המתלוננת") בכך שחנק אותה, הטיח ראשה בקיר, השכיבה ארצה וחנק אותה. בעקבות מעשים אלו נגרמו למתלוננת חבלות בדמות סימנים אדומים בצווארה ושריטות באפה. עוד מצוין כי הנאשם הרס במזיד את כבל החשמל של מכונת הכביסה בכך שחתך אותו. לא היתה בין הצדדים הסכמה לעניין העונש וכל צד היה חופשי בטיעונו.

טיעוני הצדדים :

ב"כ המאשימה בטיעוניה בכתב הפנתה לחומרת המעשים בהם הודה הנאשם וכך גם לחבלות שנגרמו למתלוננת בעקבות מעשים אלו. זו ציינה את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, בכללם, הגנה על שלמות גופו ובטחונו של האדם וכן שמירה על שלמות התא המשפחתי. זו עתרה למתחם ענישה הנע בין מאסר קצר ועד 18 חודשי מאסר בפועל. בגדרי המתחם הפנתה לעברו הפלילי המונה 2 הרשעות בעבירות איומים וגניבה, אשר הספיק להתיישן אך לא להימחק. לדבריה, בתיק זה לא מתקיימים שיקולי שיקום אשר בגינם ראוי לסטות מהמתחם. בנסיבות אלו, עתרה לעונש מאסר בגדרי המתחם, לצד מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

מנגד, ב"כ הנאשם הפנה להודאתו של הנאשם אשר יש בה כדי לחסוך בזמן שיפוטי יקר. לדבריו, המדובר באירוע חריג אשר אינו מאפיין את התנהלות הנאשם. אשר לעברו הפלילי- הדגיש כי המדובר בעבירות ישנות מאוד. בנוגע לנסיבותיו האישיות, ציין כי המדובר בנאשם צעיר יחסית אשר עבר טרגדיה קשה בחייו נוכח דריסת בנו על ידי רכב. בעניין זה הגיש

תעודת פטירה של הבן משנת 2008. לאחר אירוע זה חלה נסיגה ביחסים בין הנאשם והמתלוננת וזאת על רקע כך שהמתלוננת חושדת כי הנאשם קיבל כספים מחברת הביטוח אשר לא שיתף אותה בהם. אין המדובר בנאשם אלים אשר נוהג להכות את אשתו, אולם, למרבה הצער אירוע זה נתן אותותיו על בני הזוג. השניים לא התגרשו ואף עשו מאמצים לשוב ולחיות יחד. לדבריו, קיימת אפשרות לפיה לאחר השחרור היחסים ישובו לסדרם וזאת בשים לב לכך שלשניים עוד ילד נוסף כבן 9. זה הוסיף המדובר בנאשם נורמטיבי אשר עובד בעבודה מסודרת משנת 2007 וכי הוא המפרנס היחיד. כמו כן, הלה הבין את המחיר למעשיו ומתחרט על התנהגותו אשר אירעה בשעת כעס. ב"כ הנאשם ציין כי תקופת המעצר מהווה עבור הנאשם גורם מרתיע ומציב גבולות. בעניין זה ציין כי הלה נותר במעצר מאחר ולא הושגה עבורו חלופה ראויה. בשים לב לכך שאין המדובר בעבירות מן הרף הגבוה ובשים לב לנסיבותיו האישיות, עתר להסתפק בימי מעצרו.

הנאשם ביקש להוסיף על דברי בא כוחו וציין כי הוא מתחרט על מעשיו. עוד ציין כי הוא רתך במקצועו וכי הוא עובד בעבודה מסודרת בתחומו. הלה מסר כי מנהל העבודה שלו אישר לו כי לאחר השחרור ישוב לעבודה. כמו כן, מסר כי הוא מעוניין לשוב לחיות עם אשתו.

מתחם הענישה ההולם

על פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

במקרה דנן פגע הנאשם בערכים החברתיים של כבוד האדם, שלמות התא המשפחתי, שמירה על הביטחון האישי ושלמות הגוף וכן בזכות האישה להיות מוגנת מפני אלימות מצד בן זוגה. על החומרה המיוחדת בעבירות אלו ועל הצורך להוסיף את החולה הרעה הזו מחברתנו, אפנה לפסק דינו של כב' השופט ס' ג'ובראן בע"פ **792/10 מדינת ישראל נ' פלוני** (14.2.2011):

"עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות, שרוי התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו היתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית"

עוד בעניין זה אפנה לפסק דינה של כב' השופטת פרוקצ'ה בע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.07):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק"

האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג... גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים ממד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בכגון דא רחבה ומגוונת ביותר. בצד האמור לעיל, על דרך הכלל שעה שמדובר בתקיפת בת זוג, שגרמה לחבלה של ממש הענישה נעה בין מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד עונשי מאסר של שנה וחצי ויותר. בין יתר הפרמטרים שבית המשפט שת ליבו ניתן למצוא את עוצמתה של האלימות, האם נעשה שימוש בנשק חם או קר, טיב החבלות, תדירותן, הרקע לביצוע המעשים ויתר הנסיבות האופפות את ביצועם.

בבחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים המפורטים לעיל הרי שיש ליתן הדעת לכך שמחד המדובר באירוע אלימות יחיד. מאידך, המדובר באירוע שבו הופעלה אלימות קשה ונמשכת כלפי המתלוננת.

תחילתו של האירוע בחניקתה של המתלוננת, והמשכם של דברים בהטחת ראשה בקיר. גם בשלב זה האירוע אינו נפסק שכן הנאשם השכיב את המתלוננת על הרצפה וחנק אותה פעם נוספת. המדובר כאמור במספר מעשי אלימות שבוצעו ברצף. כל אחד בפני עצמו מגלה חומרה. לא כל שכן, שילובם יחדיו.

מעשים אלו הותירו חותמם על גופה של המתלוננת בדמות סימנים אדומים בצווארה ושריטות באפה. הגם שאין מדובר בחבלות משמעותיות, אירוע שכזה יכול להסתיים בתוצאות קשות יותר בפרט כאשר אלימות זו כוללת חניקה והטחת הראש בקיר.

יש במעשים אלו פגיעה קשה בכבודה של המתלוננת, כך גם יש בהם רכיב בולט של השפלה וכוחניות. נקל לשער מה חשה המתלוננת שעה שמוצאת עצמה בביתה מוכה נמרצות על ידי מי שאמור לשמש עבורה כמגן ונקודת משען. הרקע למעשים לא הוברר דיו מעובדות כתב האישום המתוקן אם כי לדברי ב"כ הנאשם המדובר בהתדרדרות נמשכת במערכת היחסים בין בני הזוג על רקע חשדה של המתלוננת כי הנאשם קיבל כספי ביטוח בעקבות מות בנם שאותם הוא מסתיר. אפילו כך הם פני הדברים, אין בהם כל הצדק או נימוק להקלה בעונשו של הנאשם נוכח האלימות הקשה שהופעלה כלפי המתלוננת. כך גם ההקשר בין חשד זה לבין האלימות הננקטת רחוק ולא נלמד מעובדות כתב האישום המתוקן.

בסעיף 3 לעובדות כתב האישום המתוקן, ישנו פירוט של אירוע נוסף בגדרו, גזר הנאשם את כבל החשמל של מכונת הכביסה. יותר משיש במעשה זה נזק ממוני, יש בו ללמד על אופיו של הנאשם אשר מפנה אלימות כלפי חפצים השייכים לו ולמתלוננת, וזאת תוך הפגנת כוחניות והעברת מסר של בעלות כלפי המתלוננת. ספק אם בחירת מכונת הכביסה דווקא כמושא לפגיעה מצידו של הנאשם היתה אקראית.

לאור האמור לעיל, ובשים לב לערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלו וכן בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות אשר ביצע הנאשם נע בין 10 ל-24 חודשים מאסר בפועל.

בגזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, מצאתי כי מן הראוי שזה יהיה בתחתיתו. לקולא, להודאתו של הנאשם ולחסכון בזמן השיפוט. הודאה זו מטבע הדברים מייתרת את הצורך בהעדת המתלוננת, על כל המשתמע מכך. מעשיו של הנאשם על פני הדברים, אינם עולים בקנה אחד עם התנהלותו ביום יום. המדובר בנאשם שמגלה יציבות תעסוקתית, כפי שהדבר מוצא ביטוי גם בתלושי שכר שהוצגו לבית המשפט.

בתיק זה לא הוגש גם תסקיר מאת שירות המבחן אשר יפרס את מלוא התמונה אודות טיב היחסים בין הנאשם למתלוננת, עמדת המתלוננת וכן האפשרות בדבר שיקום היחסים ביניהם. בהיעדר תסקיר, אין כל התייחסות לאפשרות שילובו של הנאשם בהליך טיפולי בדגש על שליטה בכעסים והתמודדות מול מצבי לחץ. במצב דברים זה, אין מקום לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם אותו קבעתי.

למעצרו ולמאסרו של הנאשם, בהיותו המפרנס של המשפחה, השפעה כלכלית עליהם. מאידך, נתון זה מאפיין רבים מהתיקים בהם הקורבן תלוי כלכלית ב"מקרבן" ובשל תלות זו לעיתים אף מבקש את רחמי בית המשפט.

הנאשם עבר טרגדיה בדמות דריסת בנו, אולם המשקל שניתן לטרגדיה זו לא יהיה משמעותי כפי שעותרת לו ההגנה. הדברים מכוונים בעיקר לעובדה שהמתלוננת הינה אמו של אותו בן שנדרס ובעצמה הושפעה באופן ישיר מאותה טרגדיה. הנה כי כן, חלף סיוע הדדי והתמקדות ביציאה מהמשבר, הנאשם מפנה את כעסיו כלפי מי שבעצמה זקוקה לתמיכה.

אשר לעברו הפלילי- לנאשם עבר פלילי שהספיק להתיישן זה מכבר, המונה 2 הרשעות. הראשונה, משנת 2001 בעבירת איומים אשר בגינה נדון למאסר מותנה בן 3 חודשים. השנייה, משנת 2000 אשר הסתיימה ללא הרשעה. בנסיבות אלו המשקל שניתן לעבר שולי.

מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו 26.10.14.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות אלימות מסוג עוון.

ד. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות אלימות מסוג

פשע.

ה. ₪ 5,000 התחייבות למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירת אלימות. לא תיחתם התחייבות בתוך 14 יום, יהיה על הנאשם לרצות 15 ימים מאסר תמורתה.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום י"ד שבט תשע"ה,
03/02/2015 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה, שופט